

Justinas Marcinkevičius

Sugalvojo mane tokį

Sugalvojo mane tokį:

Šitaip - gražų, taip - negražų,

Šitaip - gerą, taip - negerą,

Šitaip - didelį, taip - mažą,

Šitaip - linksmą, šitaip - liūdną,

Šitaip - jauną, šitaip - seną,

Dar gerai, kad man pridėjo

Šitiek - paukščio, šitiek - medžio:

Tai žaliuoju, tai siūbuoju,

Tai, savy nutūpęs, čiulbu.

Didumas to, kas mumyse

Didumas to, kas mumyse

iš meilės auga ir gerumo!

Aukšta liepsna lig raudonumo

Įkaitinanti mus. Dvasia

ir kūnas mūsų amžinumo.

Ir tu, ateinanti su ja,

esi šviesos atsiradimas.

Į mylinčias duris beldimas.

Prisiglaudimas tamsoje.

Prisikėlimas. Nutolimas.

Tai nuo tavęs čia taip šviesu,

Nuo žodžio šitaip pasakyto.

Nuo pagalvojimo balsu:

turbūt ne dėl savęs esu -

Esu turbūt dėl ko nors kito.

Didis Lietuvos poetas Justinas Marcinkevičius įprasmino savo gyvenimą ne tik kūryboje. Jo mirties diena – simbolinė – Vasario 16-oji. Tai daug reiškia žmogui, pašventusiam savo gyvenimą Tėvynei. Šiomet minime pirmąsias poeto mirties metines.

„Saulės delne“

Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos laikraštis

2012-2013 m.m. vasaris

Lietuvos Valstybės atkūrimo diena praeityje ir šiandien

„1918 m. vasario 16 d. Lietuvos taryba pasirašė Lietuvos nepriklausomybės aktą.

Vasario 16-osios aktas skelbia, kad Lietuvos Taryba atskiria Lietuvą nuo visų valstybinių ryšių, kada nors buvusių su kitomis tautomis. Tiesiogiai Valstybės atkūrimo akto tekstą rengė Jonas Vileišis, Petras Klimas, Mykolas Biržiška, Steponas Kairys. Pasirašė jį 20 tarybos narių, be minėtųjų keturių: kun. J. Staugaitis, St. Narutavičius, dr. J. Basanavičius, A. Smetona, kan. K. Šaulys, J. Smilgevičius, K. Bizauskas, J. Vailokaitis, Donatas Malinauskas, kun. Vl. Mironas, kun. A. Petrusis, S. Banaitis, A. Stulginskis, J. Šernas, Pr. Dovydaitis. Dauguma jų dalyvavo 1905 m. gruodį susirinkusiame Didžiajame Vilniaus Seime, kuriame atvirai buvo svarstoma, kad Lietuvai būtų suteikta autonomija Rusijos imperijos sudėtyje. Tai buvo pirmas žingsnis nepriklausomybės link.

Vasario 16-ąją pasirašytą nepriklausomybės aktą Rusija pripažino, 1920 m. liepos 12 d. pasirašydama su atkurta Lietuva Taikos sutartį. Deja, taika truko tik iki 1940 metų.

1941 m. prasidėjus Vokietijos ir Tarybų Sąjungos karui, nepriklausomybės akto signatarų laukė liūdnas likimas – vieni iš jų nužudyti, kiti ištremti į lagerius.

Sovietinės okupacijos metais Vasario 16-oji kaip šventė buvo draudžiama minėti. Bet koks lietuvių politinės savimonės pasireiškimas grėsė sovietinės imperijos stabilumui ir griežčiausiomis priemonėmis buvo slopinamas. Pirmą kartą Vasario 16-oji buvo oficialiai paminėta 1989 metais Mokslų akademijoje vykusiame posėdyje.

Vasario 16-osios aktas atkurtas 1990 m. kovo 11 d.“

http://day.lt/sventes/straipsniai/atkurimo_diena

Kokiomis mintimis gyvename dabartinėje nepriklausomoje Lietuvoje? Ar bepagalvojame, kaip gerai, kad esame laisvi? O gal kartais per daug laisvės? Ieškome blogybių, vis ko nors neužtenka, vis kas nors kaltas... Artėjant Lietuvos gimtadieniui, „Saulės delne“ korespondentės Eglė PLEIKYTĖ ir Gabrielė STANKUTĖ kalbino gimnazijos istorijos mokytojus.

Nukelta į 2 p.

Atkelta iš 1 p.

Lietuvos Valstybės atkūrimo diena praeityje ir šiandien

Respondentai atsakė į tris klausimus:

1. Pakomentuokite, kokią reikšmę Lietuvai ir jos žmonėms turėjo 1918 m. Vasario 16-oji?

2. Dabartinis Lietuvos nepriklausomybės laikotarpis. Kokių minčių kyla?

3. Ką Jums reiškia Lietuvos gimtadienis?

DAIVA VILEIKIENĖ:

1. Jei kalbėtume apie to meto Lietuvos visuomenę, tai, žinoma, reikšmė buvo be galo didelė. Žmonės buvo pavargę nuo kelis šimtmečius trukusios carinės Rusijos priespaudos. Viltis atkurti valstybę suvienijo to meto žmones.

2. Su koku pakilimu suvokėme, kad SSRS griūtis neišvengiama, kad turime galimybę vėl būti laisvi: laisvai kurti, laisvai išpažinti tikėjimą, laisvai reikšti savo nuomonę... Daugiatūkstantiniai Sąjūdžio organizuojami mitingai, kruvini sausio įvykiai vėl mus suvienijo. Kartu kūrenome laužus prie televizijos bokšto, kartu kėlėme trispalvę, kartu meldėmės už šviesesnę Lietuvos ateitį ir bendrą tikslą – Lietuvos nepriklausomybę. O kas atsitiko po kelerių metų? Kodėl vis dažniau burnojame ant vargšės Lietuvos? Ar pati Lietuva kalta, kad ją valdo ne visada kompetentingi ar sąžiningi jos piliečiai? O ko pykti ant jų, juk patys ir išsirinkome. Galbūt nuskambės ir ne visai korektiškai, bet šiandieninei Lietuvai, manau, tinka toks apibūdinimas: „Kokia tauta, tokia ir valdžia“! Ar nereikėtų kiekvienam savęs paklausti „Ką aš asmeniškai padariau, kad Lietuvoje būtų gyventi geriau?“

3. Reiškia daug. Jaučiu, kad turiu Tėvynę, esu jos, o ne kažkokios svetimos valstybės pilietė, nereikia lenkti nugaros svetimiams. Norėtuši, kad mažiau būtų pykčio, pagiežos, sumaterialėjimo. Bet tikiu, kad jaunoji karta kurs mūsų visų bendrą ateitį, kad neišsilakstys į užsienius, kad padės tai vargšei Lietuvai atsistoti ant kojų.

VALENTINA PIELIKIENĖ:

1. 1918 m. vasario 16-osios Nepriklausomybės akto paskelbimas – tai faktinis Lietuvos valstybingumo atgavimas po daugiau kaip šimtą metų trukusios carinės Rusijos priespaudos.

2. Pradžia buvo graži. Tačiau kuo toliau... Dažnais susimąstome, kodėl taip yra. Ką darome ne taip? O galbūt taip ir turi būti? Juk mūsų tauta labai kantri. Ko gero, kantrybės taurė dar nėra pripildyta iki galo. XX a. 9-ojo dešimtmečio pabaigos įvykiai parodė, kad patriotiškumo skalę galima išmatuoti tik esant ekstremalioms sąlygoms. Kol kas, matyt, tokių sąlygų nėra, tad ir spręsti apie tikrąjį, o ne deklaruojamą patriotizmą sunku.

3. Kuo žmogus vyresnis, tuo gimtadieniui skiria mažiau reikšmės ir dėmesio. Nesureikšminu ir Lietuvos gimtadienio. Tik nesinorėtų, kad vasario 14-oji savo „širdelėmis“ užtemdytų Vasario 16-ąją.

Laikraščio „Klausimėlis“

„Saulės delne“ Facebook'e susikūrė ask.fm.

Čia jūs galite klausti apie viską, kas domina.

Laikraščio žurnalistės pasistengs atsakyti. Šiam numeriui Monika JASINSKAITĖ ir Samanta RIMKUTĖ jau parengė keletą klausimų ir atsakymų.

- Turiu baimę chemijos kabinetui. Man baisi elementų lentelė. Ką daryti?

Atsako chemijos mokytoja:

- Su tokia situacija dar nebuvo susidūrusi 😊
Siūlau šioje lentelėje matyti, išivaizduoti malonius daiktus.

- Kas kuria laikraštį „Saulės delne“?

- Lietuvių kalbos mokytoja R. Kundrotaitė ir Jaunųjų žurnalistų būrelis.

- Iš kur mokytojai žino, ką veikiame facebook'e ir kokias nuotraukas keliamo, jei mes net neturime jų drauguose?

Atsako pavaduotoja R. Poškienė:

- Aš esu prieš facebook'ą, bet jaunimui bendrauti gal tai visai gera niša. Šiaip pasakyti negaliu, bet gal tai viskas vyksta žaidimo forma. Mokytojai galbūt nori pagauti vaikus. Taip pat jie turi savo vaikų, kurie viską papasakoja, arba yra įvairių techninių priemonių, bet mokytojų kambaryje negirdėti šnekant apie vaikus facebook'e.

- Kada bus nauji suolai muzikos ir rusų kalbos kabinetuose?

Atsako pavaduotoja R. Poškienė:

- Mūsų biudžete yra suplanuota, kad jie turėtų atsirasti šiais mokslo metais, tai belieka tik laukti. (Nauji suolai jau yra – red. pastaba.)

- Kodėl mes turime valyti grindis? Ar valytojos už tai negauna pinigų?

Atsako keletas valytojų:

- Vaikai specialiai mokykloje priteršia. Po kiekvienos pamokos koridoriai būna išbraižyti, klasės pilnos šiukšlių, todėl jei jie tyčia taip nesielgtų, nereiktų jiems valyti. (Be to, reikia gerbti kitų darbą, juk ir patiems kada nors teks dirbti – red. pastaba.)

- Ar galima būtų kaip nors atsisakyti vienos

Atsako pavaduotoja R. Poškienė:

- Ne, negalima. Iki dešimtos klasės antroji užsienio kalba ir kitos pamokos yra privalomos. Reikia nebent pritaikyti individualią mokymosi programą.

- Kada bus pakeista mokyklos skambučio melodija?

Atsako pavaduotoja R. Poškienė:

- Ji yra keičiama ir keičiama. Neškite melodijas, dažniau pakeisim.

- Dėkojame už klausimus ir atsakymus.

Draugiškas pokštas

Atspėkit – kas?

**Ant palangės tai sėdėjo,
Bet pozuot nepanorėjo...**

Išbandyti receptai**Salotos „Lelija“****Produktai:**

Indelis konservuotų kukurūzų;
200 g krabų lazdelių;
agurkas;
obuolys;
300 g rūkyto lydyto sūrio (arba plėšomų sūrio lazdelių);
majonezo;
citrinų sulčių;
druskos.

1. Agurką ir obuolį supjaustykite šiaudeliais. Obuolius apšlakstykite rūgštintu vandeniu, agurkus apibarstykite druska.

2. Krabų lazdeles susmulkinkite, sūrį supjaustykite kubeliais (jei dėsitate sūrio lazdeles, tai jas suplėšykite).

3. Į gilią salotinę sluoksniuokite taip: berkite kukurūzų, sūrio, krėskite majonezo, obuolių, krabų lazdelių. Tada vėl kukurūzų, sūrio, majonezo, agurkų, krabų lazdelių. („Sočiosios mišrainės“. V., 2009.)

Skanaus!**Švėstų romantiškai...**

„Amerikiečiai atnešė mums Valentino dienos tradiciją. Šiandien kiekvienas vaikas žino meilės ir palankumo dieną, kuri švenčiama vasario 14-ąją. Iš tiesų nėra visai aišku, ką bendro šv. Valentinas turėjo su įsimylėjėliais, tačiau atrodo, kad šis italų vyskupas palaikė ir mėgo sutuoktinių poras. Nepaisant to, ką mes manome apie šią komerciniu požiūriu išpūstą šventę, vis tiek išlieka tikėtinas lūkestis savo mieliausiųjų atžvilgiu.“ (Marion Vorbeck. Išmok dovanoti. Leidykla „Algarvė“, 2007)

Kokią staigmeną surengtumėte savo mylimajam ar mylimajai šios dienos proga? Tuo pasidomėjo jaunosios žurnalistės Ieva BALDAUSKAITĖ, Paulina ANDRIEKUTĖ ir Akvilė KAZLAUSKAITĖ. Iš apklausos paaiškėjo, kad dauguma mėgautųsi romantika.

- Surengčiau romantišką vakarienę žvakių šviesoje. Apsivilkčiau gražią suknelę. Po vakarienės nueitume į kiną, Pabūtume kartu.

Nika

- Iškepčiau blynelių su šokoladu. Romantiškai pasivaikščirotume parkelyje valgydami ledus.

Boružė

- Pagaminčiau vakarienę, išbarstyčiau kambarį rožių žiedlapiais, uždegčiau daug žvakių. Padainuočiau jai.

Britas

- Nupirkčiau kokį niekutį ir gėlių, kad mane atsimintų, nusivesčiau į barą.

Saulius

- Manau, Valentino diena skirta dviem. Turėtų būti taip, kad tos dienos niekad nepamirštume.

Ramunė

- Žvakutėmis nutiesčiau kelią iki stalo. Ant stalo būtų patiektas valgis ir mes romantiškai pavakarieniautume.

Marius**Mūsų adresas:**

Laikraštis „Saulės delne“,
Švėkšnos „Saulės“ gimnazija,
Švėkšna, Sodo g. 1, Šilutės r.
El. p. saulesdelne@gmail.com
Laukiame laiškų, straipsnių,
atsiliepimų.

Laikraštį parengė Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos
žurnalistų būrelis (vadovė – mokytoja Rasvita Kundrotaitė).

Dėkojame respondentams ir visiems kitiems,
prisidėjusiems prie laikraščio leidybos.